ROMÂNIA

50 FOTOGRAFII

2 PLANȘE COLORATE

T E X T

ENCICLOPEDIA FOTOGRAFICĂ

M. S. REGELE CAROL II
Voevodul Culturii și Făuritorul României Moderne

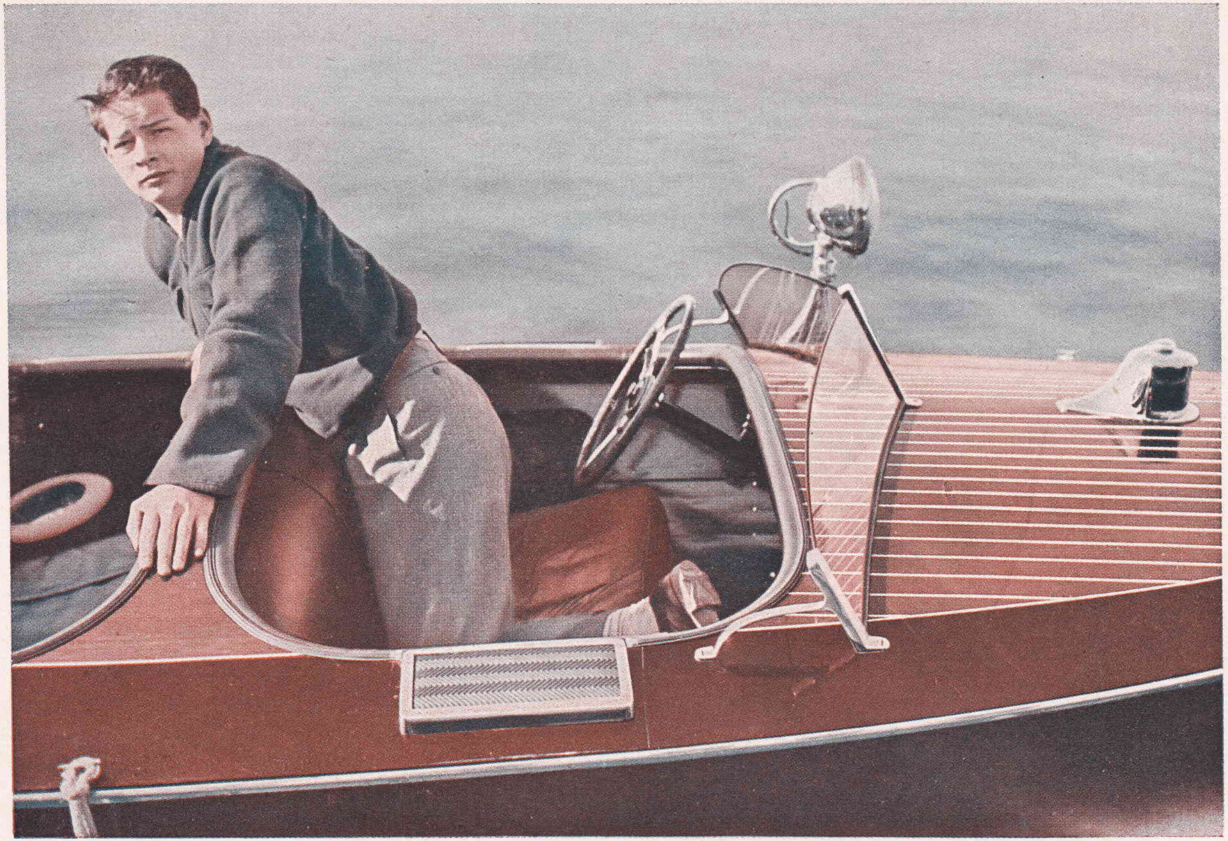

MĂRIA SA MIHAI, MARE VOEVOD DE ALBA-IULIA
Fala tinerimii române, este un mare iubitor de sport

CATEDRALA ORTODOXĂ DIN CLUJ

Impozant și măreț altar al neamului, în Clujul altă dată înstrăinat.

IN ŢARA OAŞULUI

Sub dogoarea soarelui, familia îşi adună rodul câmpului. Va fi îndestularea şi belşugul din zilele posomorîte ale iernii

REȘEDINȚA MITROPOLITANĂ DIN CERNĂUȚI
Citadelă a credinței și culturii pe pământul pe care alții îl vroiau al lor.

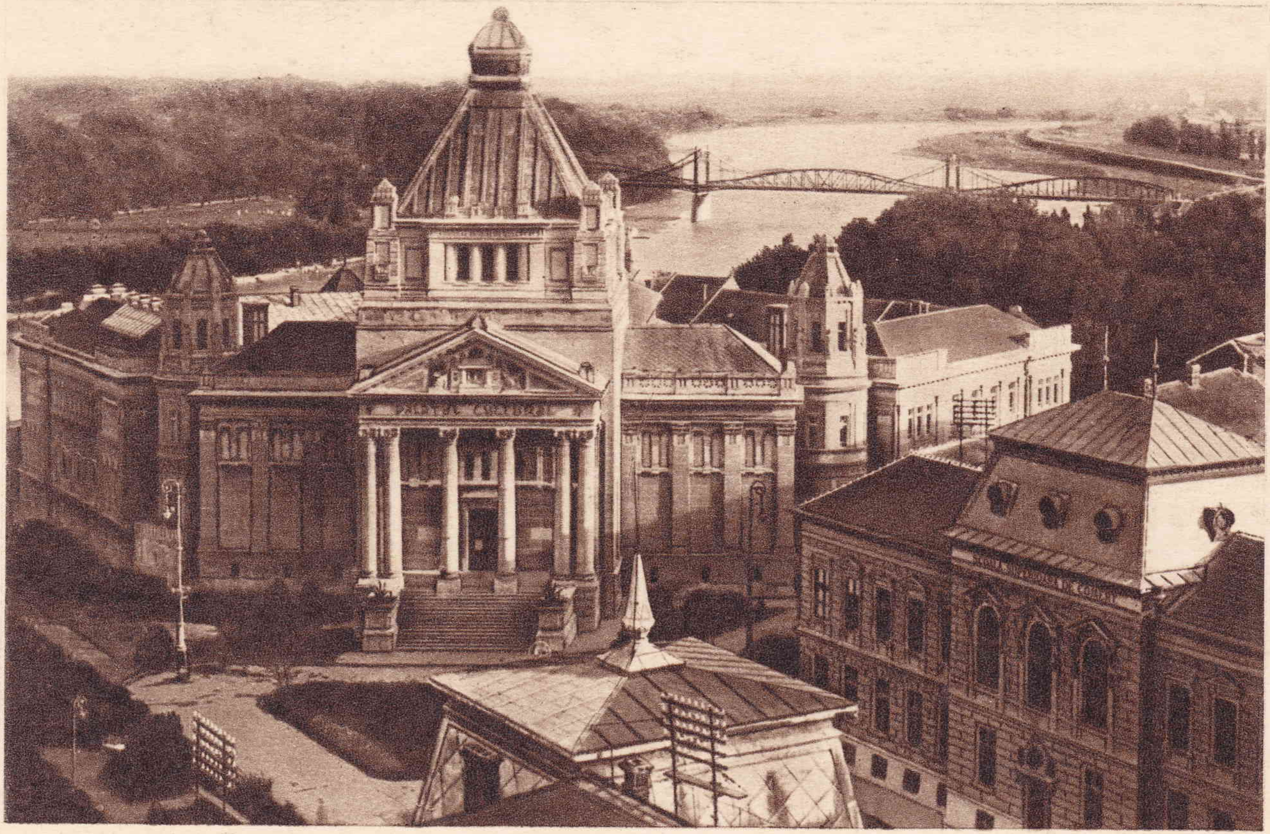

ARAD

Palatul cultural adăpostește splendide colecții de artă. In fund Mureșul își duce lin apele tulburii spre Tisa.

RĂZBOI PRIMITIV DIN MUNȚII APUSENI
Cu ajutorul lui, femeile noastre și-au îmbrăcat sute de ani casa.

PERECHE DIN FELMER

Comună românească pe malul drept al Oltului. Se remarcă găteala capului la femei, foarte originală pentru un sat românesc.

FURCĂ INCRUSTATĂ DIN TILIȘCA-SIBIU

Nețărmurita dragoste de frumos a creiat din mâini simple, bijuterii de artă populară.

FEMEI DIN TILIŞCA, SIBIU

Sibiencelor le revine meritul de a fi dat în alb şi negru cel mai elegant costum românesc.

CASTELUL PELEȘ DELA SINAIA

La poalele Bucegilor cu vârfuri înzăpezite, străjuește reședința primului Rege al României. In castel se află capodopere artistice, adunate din toate colțurile lumii.

DEFILEUL DÂMBOVICIOAREI
Şerpuind printre stânci înalte şi colţi înfiorători, doi prieteni buni, râul şi drumul conduc pe cine vrea să-i urmeze până în creerul munţilor.

INVÂRTITA

La Părhăuți în Bucovina, flăcăii joacă așa cum au jucat strămoșii.

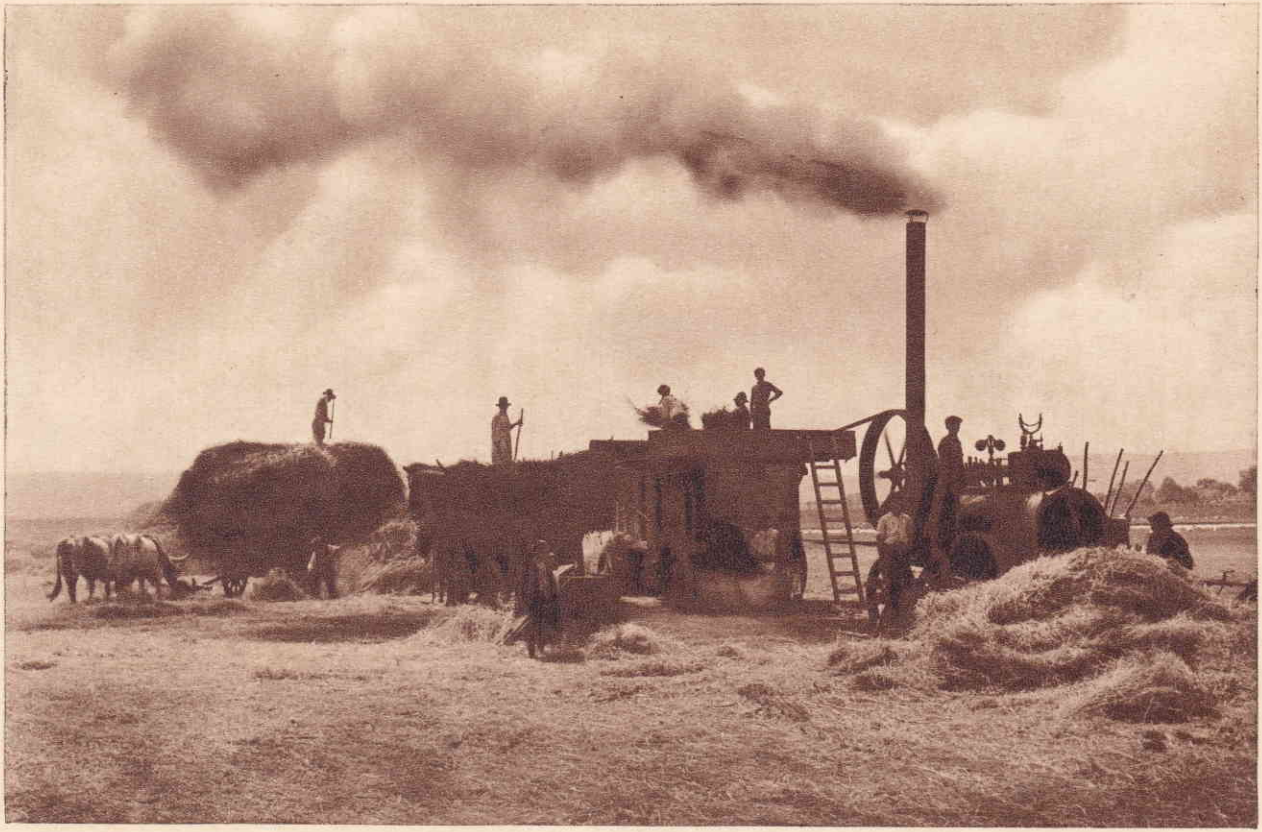

PE BĂRĂGAN

Din Iulie, în toată țara unde s'a secerat grâul, batozele duduie de povara treeratului

FATA DIN MUNȚII APUSENI

Furca și fusul, sunt nedespărțiții ei prieteni, fie acasă, fie că este plecată în sat după treburi.

MELIȚĂ ȘI MELIȚOIU

După ce au scos cânepa dela baltă și au uscat-o pe prispă sau înfiptă în garduri, femeile o bat prima dată la melițoiu. După aceia o trec la meliță care are aceeași formă însă este mult mai ușoară.

MUNTELE GĂINA

Târgul de fete, depe acest munte adună în veselie mulțime de Moți din Munții Apuseni

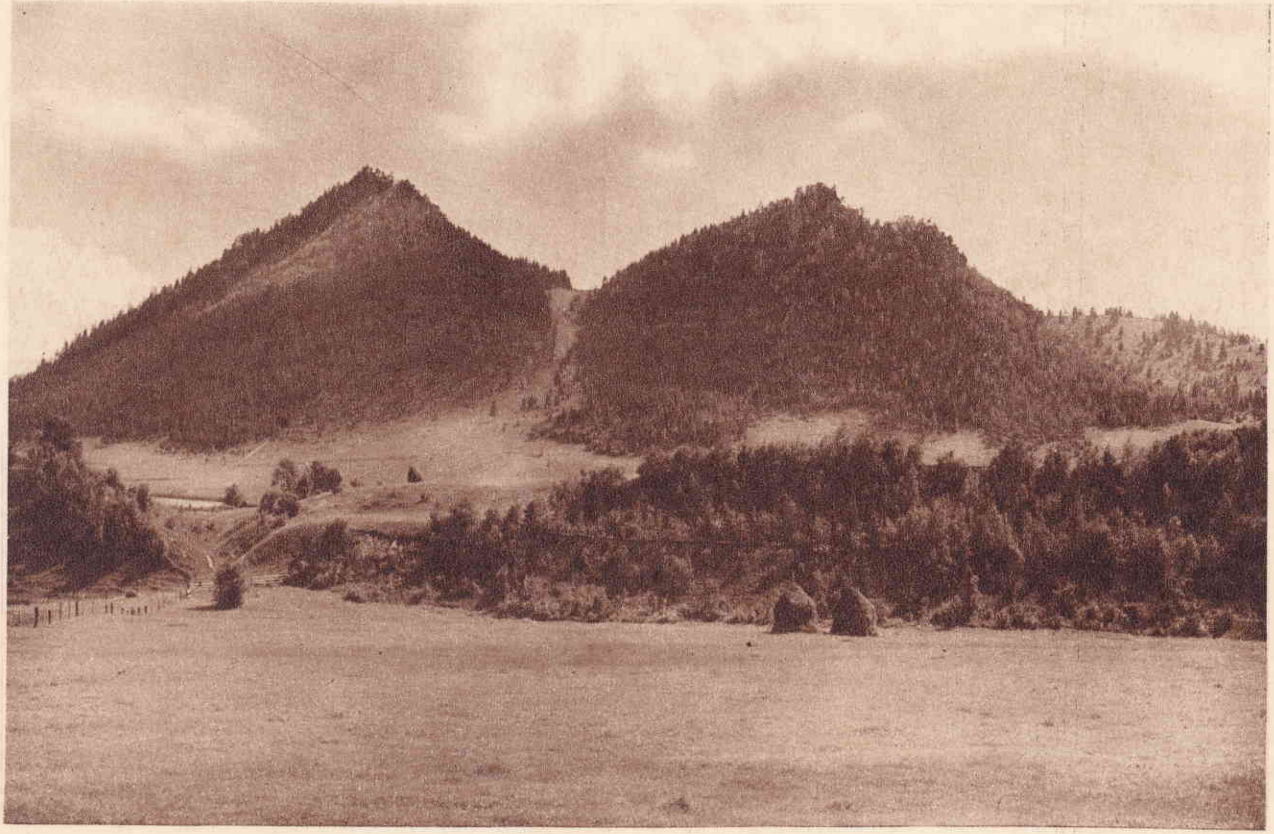

MUNTELE ADAM ȘI EVA DIN BUCOVINA

In Bucovina, colinele și munții mici formează peisagiul obișnuit.

IN TÂRG LA RÂURENI

Nici un târg n'are mai multă viață ca târgul oltenesc. Oamenii vând și cumpără, cu ochii strălucitori de voie bună și cu gluma pe buze

COSTUM DIN RUCĂR

Femei frumoase, muscelence'e, au ales pentru împodobirea lor cel mai sărbătoresc costum românesc, lucrat, de multe ori, în fir de aur.

MÂNĂSTIREA CETĂȚUIA DIN IAȘI
Oraş de amintiri şi tinerețe molcomită, Iașul păstrează cu sfințenie tezaurul de relicve al Moldovei de altă dată.

MÂNĂSTIREA MOLDOVIȚA

Una din cele patru mănăstiri bucovinene, caracteristice prin construcția și mai ales prin podoabele exterioare. Sub lespezile lor, odihnesc marii conducători ai Moldovei

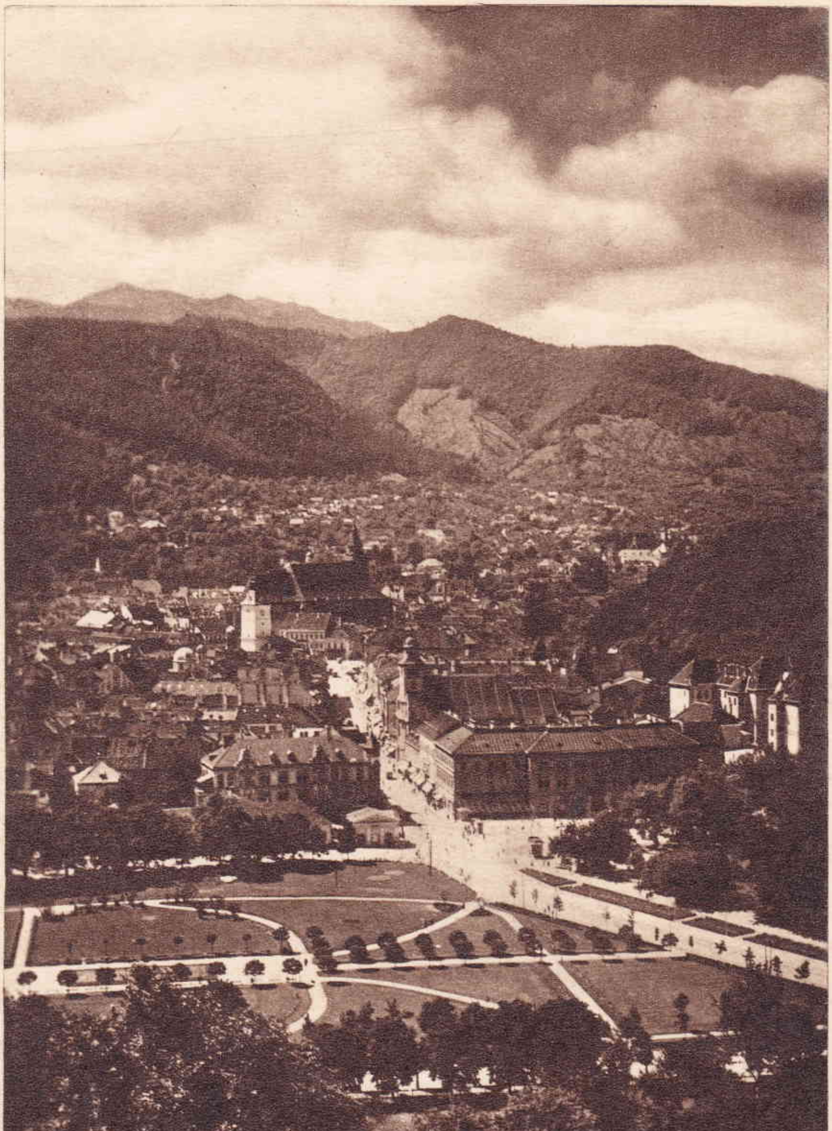

BRAȘOV

La poalele munților, „Burgul" sumbru altădată, este azi un oraș modern, plin de viață.

TURNUL DIN SIBIU

Ziduri trainice de piatră înegrită de fumul secolelor, ganguri medievale cari te aruncă într'o stradă ce nu mai seamănă deloc cu cea care ai părăsit-o: este imaginea pe care o vei păstra ani după ce ai văzut Sibiul

SCHITUL IALOMICIOARA

In creștetul munților, în gura uneia din cele mai mari peșteri din țară, micul schit este unic în felul său

STÂNĂ PE VALEA IALOMIȚEI

Imprăștiate pe tot cuprinsul munților, stânele cu mii de oi își trăesc viața plină de farmec.

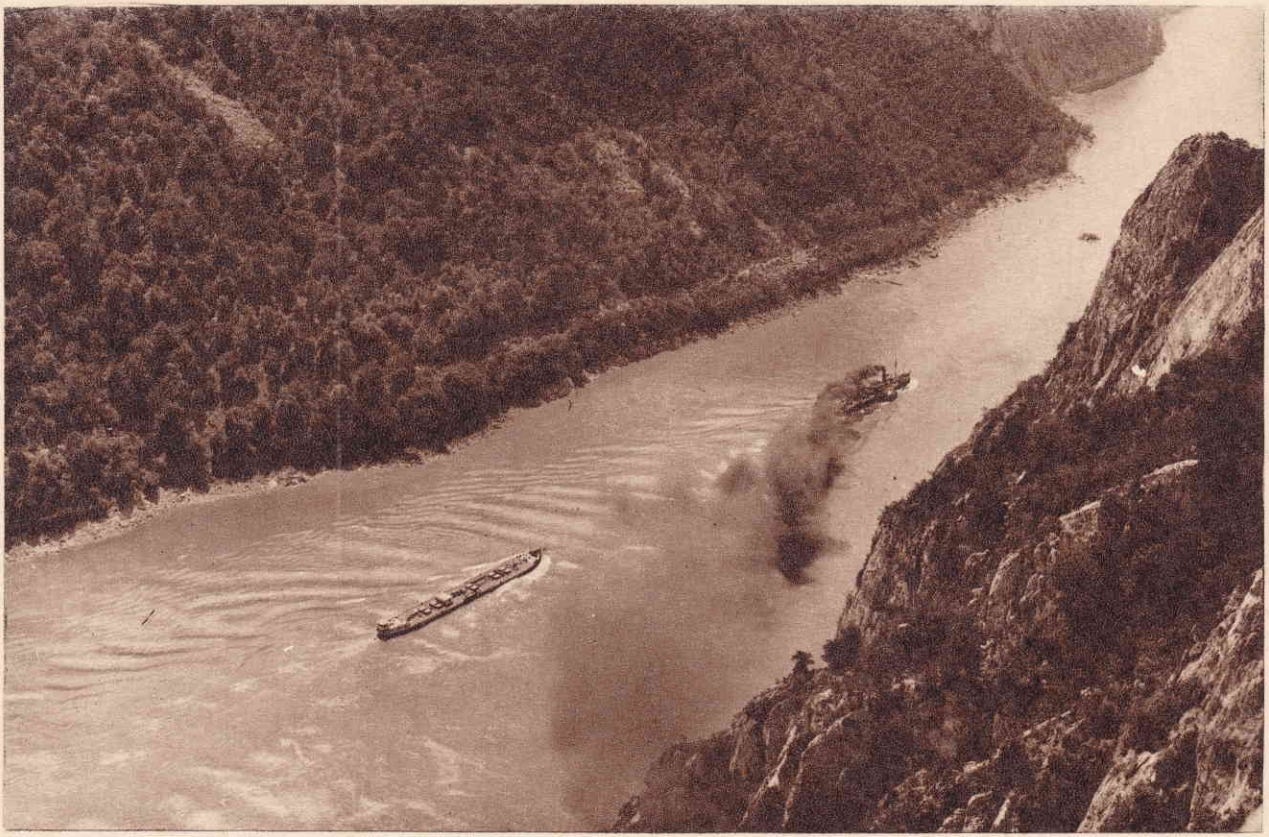

DUNAREA LA CAZANE

La intrarea în Cazane, Dunărea își adună apele și le strecoară temătoare printre zidurile de piatră

DUNĂREA LA ADA-KALEH
Colț oriental în mijlocul bătrânului Danubiu. Rămășiță vie al unor vremi uitate.

BALCIC
Feerie de vis și poezie, născut din dragostea și fantezia unei mari Regine.

PORTUL CAVARNA
Capătul de nord al Coastei de Argint.

INTERIOR DIN RUCĂR

Muscelul, județ al florilor și veseliei este locul celor mai frumoase podoabe lucrate de femei

ULIȚĂ DIN DRAGOSLAVE

Case mari, proaspăt văruite, împrejmuire de piatră cu poartă înaltă, ca să poată trece carul încărcat cu fân, iată modelul gospodăriei de sub munte.

PE DRUMUL PIPIRIGULUI (MUNȚII NEAMȚULUI)

In munți, femeile călăresc deopotrivă cu bărbații. De multe ori singure, ele urcă și coboară drumuri de zeci de kilometri.

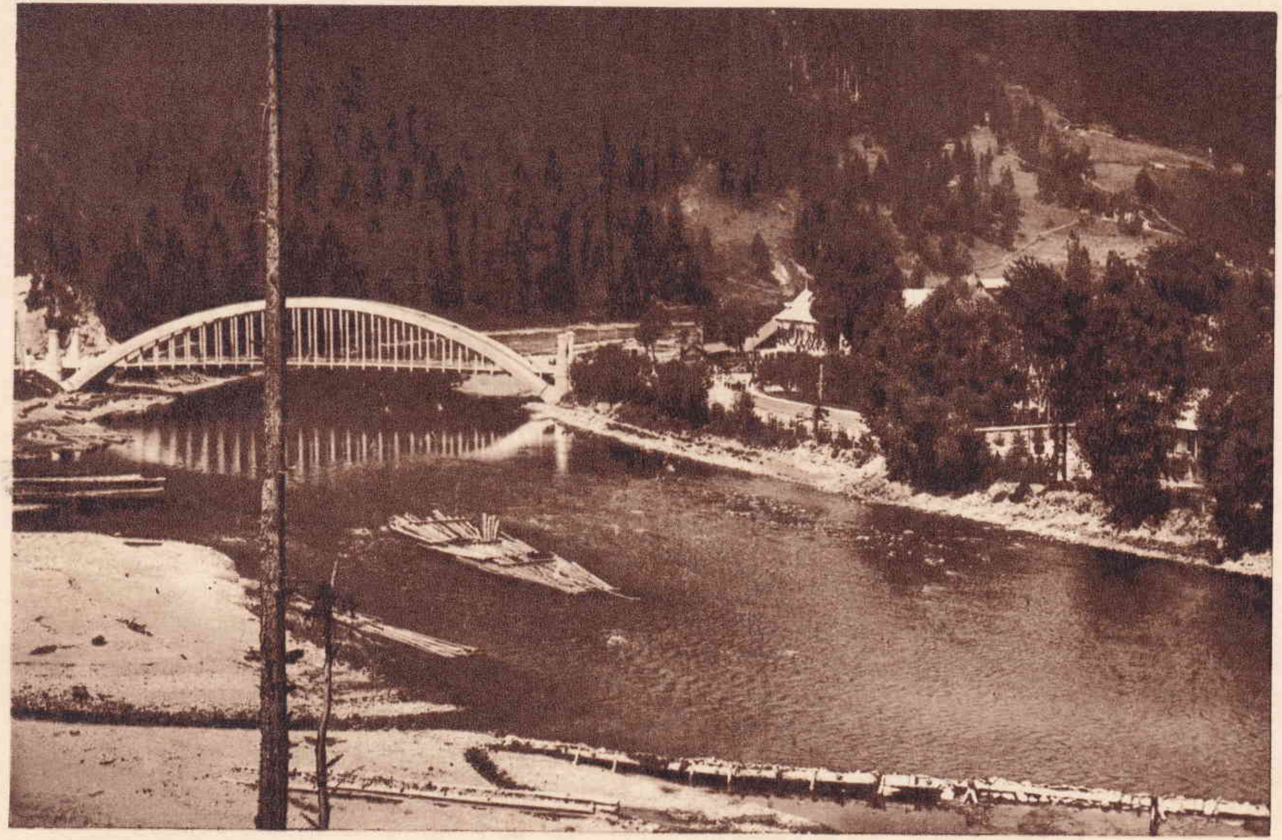

BISTRIȚA LA BROȘTENI

Valea atât de cântată de toți cei cari au văzut-o

MĂNĂSTIREA CURTEA DE ARGEŞ

Locul de veşnică odihnă al primilor Regi ai României. Unul din cele mai strălucite monumente arhitectonice româneşti.

MÂNĂSTIREA NEAMȚULUI

Una din cele mai vechi și mai mari mânăstiri moldovenești. Vestit centru de cultură.

FÂNTÂNĂ LA MĂNĂSTIREA HOREZU

Ctitorie a lui Brâncoveanu cel iubitor de artă. Mănăstirea este vestită prin bogăția picturilor și sculpturilor sale.

CASTELUL MOGOȘOAIA
Fosta reședință de vară a lui Brâncoveanu, păstrează în interior numeroase relicve dela piosul Voevod.

MĂNĂSTIREA CERNICA
Așezare monahală, la câțiva pași de București. Loc de reculegere și pace sufletească.

SNAGOV

Puțini ani mai înainte cunoscut numai de câțiva pentru străvechea mânăstire, care i-a dat numele, azi minunat loc de recreație în imediata apropiere a Bucureștilor

ENCICLOPEDIA FOTOGRAFICĂ

Cu câțiva ani în urmă, pasiunea pentru vânătoarea de fotografii, m'a purtat pe drumuri, în lungul și în latul țării. Pe aceste drumuri, care în cea mai mare parte, le-am străbătut pe jos, cu sacul în spinare, aparatul fotografic pe umăr și ochii însetați de minunățiile locurilor ce colindam, am învățat nu numai să-mi cunosc, ci mai ales să-mi iubesc țara. Această țară plină de frumuseți unde nu există sat, mai ales cele din apropierea munților, în care scotocind prin tainițe ascunse, să nu descoperi comori artistice și virtuți rare.

Am străbătut mai întâi părțile de jos ale Banatului cu oameni veseli, mereu zâmbitori, mereu „fruncea".

De pe Cerna am venit în Oltenia și o vară întreagă i-am colindat satele și am aflat clipe de odihnă la umbra mânăstirilor ei.

In alt an am vânat imagini prin părțile de sub munte ale Munteniei. In toamna aceluiaș an, Balcicul, Valea Batovei, Caliacra și alte locuri interesante de pe pământul din dreapta Dunării, au fost prinse pe clișee și rânduite la rafturi.

Vine iar primăvara și pornesc din nou la drum.

Mânăstirile Moldovei cu părțile muntoase sunt cercetate încet, „molcom"; trec apoi în Bucovina și găsesc sate, unde 200-300 de clișee nu ajung pentru a putea oglindi toată bogăția frumuseților din partea locului. Incet, încet, pe creasta de nord a țării dau în Maramureș. Aci mă întâlnește iarna și mă gonește.

Lucrând clișeele, aștept să treacă timpul urât.

Țara Oltului, Sibiul, părțile Bistriței vin și ele la rând. Apoi altele și altele.

Astfel, an de an, neştiute decât de câţiva, s'au adunat într'o modestă căsuţă aproape 7000 de clişee, lucrate cu multă grijă,— reproduceri fidele ale locurilor prin care am trecut, cu toate manifestările vieţii, cu toate bucuriile şi necazurile lor.

Aşa s'a născut Enciclopedia Fotografică.

Din dorinţa de a arăta tuturor, alor noştri ca şi străinilor, minunile pământului nostru, s'a adunat această mică colecţie de clişee. Mică, deoarece în ziua când se va termina, Enciclopedia Fotografică va trebui să aibă aproape 2 milioane de clişee. Numai atunci se va cunoaşte de toată lumea cum arată şi ce este moşia noastră.

In programul de lucru al Enciclopediei Fotografice intră:

In afară de tipărirea în colecţie la îndemâna tuturor, aşa cum am pornit cu acest album, a locurilor interesante, monumentelor, manifestărilor, etc., într'un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat, să se amenajeze în capitală o expoziţie permanentă, cu săli mari, luminoase, în care fotografiile să înfăţişeze tuturor, întreaga ţară cu toate caracteristicile şi aspectele ei.

Şi pentrucă în comparaţie cu alte materiale, cel fotografic nu este prea scump, în afară de Expoziţia permanentă din capitala ţării, va trebui să se amenajeze câte o Expoziţie şi în fiecare capitală de regiune, bineînţeles cu material restrâns.

Numai aşa vom contribui la cunoaşterea ţării de către toţi fiii ei, cari o vor iubi cu atât mai mult, cu cât o vor cunoaşte mai mult.

31 Mai 1938, Bucureşti

N. IONESCU

ROMÂNIA

In cadrul restrâns, impus de formatul Enciclopediei Fotografice, imaginile din acest album încearcă să dea o ideie sumară asupra totalităţii ţării noastre, atât cât poate reda o colecţie de 50 fotografii dintr'o ţară de aproape 300.000 km².

Colţurile prezentate ni s'au părut a fi mai reprezentative prin aceea că viaţa românească, s'ar fi manifestat în ele cu mai multă vigoare. S'a căutat, ca fiecare regiune să fie înfăţişată prin ceeace are particular, fără a se insista asupra uneia, în dauna alteia. Dealtfel diferitele regiuni ale ţării, deşi deosebite ca înfăţişare, au un singur suflet, un singur crez de viaţă, deosebirile nefăcând decât să le unească, complectându-se prin aceasta una pe alta.

Şi pentrucă obiceiul cere ca la începutul unui album să se dea şi o descriere, care să uşureze înţelegerea ilustraţiilor, o vom da şi noi pentru România din pozele noastre.

Nu vom da date istorice şi nici geografice, pentrucă pe acestea le puteţi avea mai complete şi mai exacte, din lucrările savanţilor noştri.

Vă vom prezenta însă unul din miile de tipuri întâlnite în timpul peregrinărilor pe întinsul ţării.

Este mătuşa Dina din Breaza Făgăraşului.

O veţi întâlni oricând şi oriunde în ţinuturile româneşti. Va fi poate mai înaltă, mai bătrână sau mai tânără; va avea şi alte nume, dar până la urmă va trebui să recunoaşteţi, că tot ea este.

Iat-o pe a noastră.

Dacă vii din Făgăraş, ca să ajungi la Breaza, nu este alt mijloc decât căruţa sau... picioarele. Pentrucă aduceam mult material foto-

grafic, am închiriat o căruţă ş pornind după amiază din Făgăraş pe înoptat am ajuns la Breaza. Cu mine mai erau încă două persoane. Găzduirea o aranjasem dinainte, la o notabilitate a satului, aşa că nu aveam nici o grije. In ajun însă, această notabilitate găzduise un om care s'ar fi putut să fie hoţ. Cazul era suspect şi se cerceta de jandarmi. Fapt este că intrase frica de hoţi în bietul om şi când ne-a văzut venind, a refuzat să ne mai găzduiască. Insistenţe, legitimaţii, implorări, zadarnic. Intre timp, noapte. Ce să facem ?

Pe când stam şi chibzuiam vedeam trecând pe lângă noi, o umbră. O oprim şi cerem găzduire. Ne răspunde o voce sonoră, energică.

— Păi numai de v'o place!

Mai era de ales? Trecem câteva case mai departe şi ne oprim în faţa uneia strălucind în lumina focului din cuhnie. Intrăm înăuntru, ne aprinde lampa şi rămânem cu gurile căscate. Două camere mari acoperite cu covoare, paturi bune cu saltele moi ne îmbiau la odihnă. Nu ne-ar mai fi trebuit nimic. Nu mai spun, că preţul cerut era pe sfert cât s'ar fi cuvenit.

— Domnişorilor, oare n'aţi fi flămânzi? Până vă desfaceţi lucrurile eu vă pregătesc ceva de mâncare.

Intreba şi răspundea singură.

Nici n'am terminat bine, că ne pomenim cu mătuşa Dina — căci ea este:

— Ei, gata sunteţi Domnişorilor ?

— Gata ! răspundem noi şi luându-ne proviziile trecem în cuhnie, unde pe o masă acoperită de un şervet curat trona o mămăliguţă, jumări, lapte, ba şi nişte costiţă friptă.

O chemăm lângă noi, dar vine numai ca să stea de vorbă şi ne povesteşte într'un fel care ne face să uităm de oboseală şi de somn. Mătuşa Dina are toţi copiii învăţaţi. Unul este inginer, o fată profesoară, altul la liceu. Nu s'a prea înţeles cu bărbatul, care i-ar fi vrut mai de ajutor la casă. A făcut ea singură cum a putut; a închiriat casa drumeţilor cari veneau să urce munţii, a negustorit, a făcut de toate, dar a răuşit. La mătuşa Dina toate au

înfăţişare veselă; ea nu vede decât partea comică a lucrurilor deaceea noi râdem, râdem de ne tăvălim. Ne povesteşte viaţa satului, conflictele ei cu oamenii din cauza deosebirilor de vederi şi câte altele. Când ne aducem aminte de somn este ora $2^1/_2$ noaptea.

A doua zi abea s'a luminat de ziuă şi vocea mătuşii Dina ne trezeşte şi ne îndeamnă la treabă.

Călăuza noastră Ghiţă, un adevărat om al munţilor, a şi fost chemat de mătuşa Dina şi ne aşteaptă.

In ajunul înapoierii la Făgăraş, pe valea Brescioarei, ne-a prins o furtună grozavă. Drumul ducea pe marginea pârâului. Ploaia însă a umflat pârâul şi a ridicat apele, acoperind drumul. Ne-am scos ciorapii din bocanci şi am pornit aşa la trap spre sat, drum de 10 km. Morţi de oboseală, uzi complect de ploaia care nu vroia să înceteze şi nemai simţind frigul care ne înconjura, ajungem însfârşit în sat.

Cum ne vede, mătuşa Dina strigă înfocată pe „Gligoriţă", cel mai mic băiat al ei şi îl trimite să ia o sticlă de spirt. Până când vine Gligoriţă ne scoatem toate boarfele ude de pe noi şi îmbrăcăm strae ţărăneşti. Vine spirtul, îl fierbe, nu ştiu ce dresuri mai adaugă în el şi ni-l dă să bem.

Ne-a culcat apoi ca pe nişte copii şi ne-a sculat la masă.

A doua zi, sănătoşi şi teferi, ne-am despărţit de mătuşa Dina cum ne-am despărţit de atâţia alţii.

Alte peisaje, alte mătuşi Dina. Tuturor dragostea şi recunoştinţa noastră.

N. I.

ACEST ALBUM, PRIMUL DIN CICLUL ENCICLOPEDIEI FOTOGRAFICE, S'A TIPĂRIT IN INTREGIME DE IMPRIMERIILE „ADEVERUL" IN LUNILE MAIU-IUNIE
1 9 3 8